

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimski nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemam za avstro-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četr leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tuge dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljenstvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnemu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani, 26. maja.

Včeraj bavili smo se z razpravami v proračunskem odseku glede slovenske stolice v Gradci, slovenskih paralelk v Celji in Gorici, zgradbi novega gimnazijskega poslopja v Ljubljani, hrvatski gimnaziji v Pazinu in obnovitvi gimnazije v Kranji in z naučnega ministra odgovorom, ki nam je glede vseh teh zahtev že kar naprej prestrigel in uničil vsako upanje.

Kakor ministra Gauča poznamo, nesmo od njega kaj posebnega pričakovali. Saj nam ni še nikdar in nikjer pokazal naklonjenosti svoje in dasi je v svojih ministerskih poslih preromal že mnogo sveta in pohodil marsikatero kronovino, se pred nami Slovenci kar plaši in ni ga mej nas, da bi se na svoje oči prepričal o naših razmerah in popolnil svoje često jednostranske informacije. Zato nas odgovor njegov ni presenetil, to tem manj, ker ima državni zbor točno napotilo, da se mu je pečati le z narodnogospodarskimi zadevami, a se mu je že od daleč ogibati vsem politiškim, torej narodnostnim in jezikovnim uprašanjem.

Znali smo torej, da bodo glede srednjih šol tudi v bodoče še ostali pri starem, nadejali pa smo se, da se bode vender kaj storilo glede ljudskega šolstva, katero je osobito v slovenskem delu Korotana prava pedagogična karikatura, kjer so razmere po ljudskih šolah uprav v nebo kričeče.

A še v tej silno skromni nadi, utemeljeni v načelih zdrave vzgoje in naših državnih osnovnih zakonih, smo se varali. Ko je v proračunskem odseku prišel na vrsto naslov „ljudsko šolstvo“, potegnil se je poslanec Šuklje jako čvrsto za slovenske šole v Korotanu. Povedal je jasno, kakšni so tamošnji odnosa, da so n. pr. v čisto nemških šolah sami slovenski otroci, a o pouku v materinski ne duha ne sluha. Učna uprava je sicer za Korotan sprožila neko premembo, a deželno šolsko oblastvo postavlja se ministerskim smotrom po robu, na škodo slovenskega prebivalstva. Poslanec Šuklje je naposled zahteval, naj se na šolah, ki so namenjene slovenski deci, uvede slovenski učni jezik.

Gaučev odgovor bil je tudi v tem uprašanju popolnoma nepovoljen. Da deželni šolski svet koroški nasprotuje ministerskim namenom, to ga menda

niti ne briga, kajti molčal je o tem, dasi bi bil baš v tem oziru odgovor mnogo potrebnejši, nego pa ponavljeni pouk, da je prizadetim činiteljem proti razsodbam učne uprave še svobodna pritožba na upravno sodišče. Da so take pritožbe svobodne, to že vrabci na strehah čivkajo, a take pritožbe stanejo časa in denarja in žalostno je, da v pravni državi, kakeršna je Avstrija, zakonov jasne besede in ministerski ukrepi nemajo dovolj moči in da se je skoro v vsakem slučaju pritoževati na upravno sodišče, da se mora stoprav po poslednjega razsodbah, torej po dolgotrajni poti uravnavati šolstvo oziroma poučni jezik za vsako slovensko vas, bodisi že na Štajerskem, bodisi na Koroškem.

Take razmere neso pravilne, neso zdrave. Učna uprava bi iz svoje iniciative morala skrbeti in delati na to, da se stvar, kakor treba, preosnuje, a gospod minister nam je povedal, da tega ne bode storil. On, Gauč, bode tudi gledé Koroške ravnal po obstoječih zakonih. Pri tem mislil je menda na §. 6. šolskega zakona, po katerem deželno šolsko oblastvo določuje učni jezik in katerega moč smo pretekla leta pokušali do presedanja. Ministrovega odgovora tenor je torej jedino ta: Kakor doslej, tako tudi nadalje in sukal in vrteli se bodo še v bodoče v dosedanjem pogubnem kolobaru.

Kakor v budgetnem odseku za naše zahteve ni prijazne sapice, tako se je tudi v zbornici poslancev ni nadejati, saj po včerajšnjem dogodku sme se tako trditi. Ko je mladočeški poslanec Engel se pritoževal, da poslanca Purghardta češki govor ni v stenografskem zapisniku in da so mesto govora zapisane samo besede: „Abg. Purkhart hält eine Rede in böhmischer Sprache“ ter zahteval, da bi se ta nedostatek odpravil in želje Čehov tudi glede stenografskega zapisnika uvaževal, oglasil se je predsednik Smolka in precej osorno se protivil temu predlogu. Rekel je, da kaj tacega ne dopušča in se mora ta predlog brezpogojo odkloniti. Midočimo, da bi imel poslanca Engela predlog svoje težave, a uverjeni smo, da bi se bilo imelo pokazati vender nekoliko dobre volje, kajti oblika odklonitve ni bila baš najujudnejša in razkrila je, česar je pri jednacih slučajih pričakovati.

Koj za mestom stisne se dolina in obronki vzdijajo se precej strmo do predgore Rumije in njenega južnega soseda Lisin (1380 m). V začetku debla, iz katerega prihaja Bunarjev dotok, postavili so prvo rafinarnico za olje v Črnigori.

V dolnjem delu mesta ob Bunaru stoji katoliška farna cerkev, ki je pa od l. 1885 sem ob jednem tudi stolna cerkev. Omenjenega leta ponovili so namreč staroslavno barsko nadškofijo, naslednico nekdanje dukljanske nadškofije. L. 1033 potovali so namreč albanški škofje na pokrajinski cerkveni zbor v Slijet, pa ladja se jim je razbila ob neko kleč blizu Hvara in vsi širje škofi so se utopili. Zato je papež Ivan XIX. ustanovil v Baru nadškofijo ter jej podredil druge albanske škofije. Potem ko so se bili Turki tudi teh krajev polastili, odpravile so se skoro vse albanske škofije, mej njimi tudi barska in ulcinjska (Dulcigno).

Sedanji črnogorski knez, ki si je pridobil l. 1877 tudi Bar in ž njim kakih 5000 katolikov, dogovoril se je s sveto stolico, da so zopet obnovili barsko nadškofijo. Že poprej pa (12. marca 1880) so bili od barske cerkve odtrgali tri katoliške župe v Špicu in so jih podredili kotorskej škofiji, torej zaderskej nadškofiji. Barskim nadškofom je bil

„Dramatičnega društva“ občni zbor.

(Dalje.)

Dramatičnega društva člani so častni člani, ustanovniki in podporniki.

A. Častni člani:

- Prevzvišeni gospod Strossmayer Josip Jurij, vladika bosenski in sremski.
- Velečastiti gospod Rajevsky Michael, episkop pri ruskem poslanstvu na Dunaji.
- Gospod dr. Janez Bleiweis vitez Trstenški.
- Gospod Grasselli Peter, župan Ljubljanski.

B. Ustanovniki:

- Celestin Fr., dr., vseučiliščni prof. v Zagrebu.
- Dolenc Ivan, inženir na Ogerskem.
- Drahslar Pavel, trg. poslovodja v Ljubljani.
- Hren Fran, graščak in trgovske zbornice svetnik v Ljubljani.
- Jeločnik Anton, knjigovodja v Litiji.
- Juvančič Ivan, trgovec v Šiški.
- Kotnik Fran, posestnik na Vrdu pri Vrhniku.
- Krisper Valentin, posestnik v Radečah.
- Klodič Anton, vitez Sabladoski, c. kr. šol. nadz. v Trstu.
- Kogel Babeta, hišna posest. v Ljubljani.
- Kristan Josip, gl. zastop. „Slavije“.
- Nolli Josip, op. pevec in urednik v Ljubljani.
- Poklukar Josip, dr., deželni glavar kranjski.
- Pesjak Fran, trg. v Celovcu.
- Pavlič Val., dr., odvet. v Velikoveu.
- Ravnihar Valentin, beneficijat v Ljubljani.
- Ravnihar Fran, deželni knjigovodja v Ljubljani.
- Robič Luka, c. kr. davk. nadzor. v p. v Ljubljani.
- Stare Josip, prof. v Zagrebu.
- Slavjansko blagotr. občestvo v Petrogradu.
- Stare Miha, graščak v Mengišu.
- Souvan Fr. Ks., veletržec v Ljubljani.
- Sovdat Anton, c. kr. fin. komis. v Volovskem.
- Šavnik Dragotin, lekar v Kranju.
- Šolmajer Kornelija na Sedmogradskem.
- Toman Lovro, dr.
- Tavčar Iv., dr., odvetnik v Ljubljani.
- Tavčar Luka, hiš. pos. v Ljubljani.
- Turkuš Anton, prof. v Gradcu.

LISTEK.

Iz Bara v Podgorico.

(Potopisna črtica.)

(Dalje.)

Pod Kurilom se deli cesta: leva pelje na Suturman, desna pa v Bar. Počasi se vzdiga cesta navzgor mej mogočnimi, stoletnimi maslinami (oljčnim drevjem), ki kažejo svojo čudno obliko. Njih stebla so polna grč, preraštena, štroholasta in razprhela, veje pa tako zvite in zakriviljene, da bi lahko marsikomu zlasti v mraku domišljijo razburre. Mimo cerkvico sv. Jurja (sv. Gjorgje) prispe se v 15 minutah do prvih hiš barskih.

Bar stoji štiri in pol kilometra daleč od prišnicišča deloma še v nižini ob Bunaru, deloma pa ob podnožji ostrogi podobnega hriba, na čigar temenu je stala poprej cerkev sv. Ivana. Ob podnožji vlečejo se dalje gorende hiše daleč gori v debro (stisnjeno dolino) nekega manjšega potoka, ki se v Bunar izliva (od desne strani). Čez Bunar in čez njegov dotok vodita po dva mosta. Vse mesto obstoji prav za prav le iz jedne, dolge ulice.

imenovan vrli hrvaški rodoljub in uzoren duhovnik Šimun Milinović, poprej učitelj zgodovine na gimnaziji v Sinju. Kakor drugi njegovi sobratje na vzhodu nosi krasne brke, da ga je kaj lepo videti. Prizadeva si mnogo za razširjenje Ciril-Metodove cerkve in staroslovenske liturgije mej južnimi Slovani. Do sedaj je že toliko dosegel, da je sveta stolica dovolila, da se tiskajo svete knjige s cirilico, mesto s premučeno glagolico, ki je očem škodljiva in celo zamudljiva. Ali žal, da je naša diplomacija znala zaprečiti, da bi se smeles take knjige tudi drugodi rabiti, kjer je bila do sedaj glagolica v navadi. Hrvaška duhovščina se še vedno zastonj poteguje za vpeljavo obrednih knjig s cirilico tiskanih.

Bar ima čisto orientalsko podobo, in mnogo več turškega, nego jugoslovenskega na sebi. Široka glavna ulica je precej strma in z velikimi ploščami potiakana. Opanke so te plošče tako izbrusile in ogladile, da je z našim obuvalom precej nevarno hoditi in da mora človek zelo paziti, da se mu na njih ne izpodrsne. V tej ulici je tudi „pazar“, t. j. tržišče. Ob obeh straneh se vrste lesene, nizke kolibe in hišice z daleč molečimi strehami. Vsa sprednja stran je čez dan odprta, po noči pa jo

30. Zarnik Val, dr.
31. Zois Anton, baron, graščak v Ljubljani.
32. Žagar Dragotin, dež. blagajnik v Ljubljani.

C. Podporniki:

1. Arce Rajko, c. kr. pošt. blag. in pos. v Ljubljani.
 2. Arko Anton, dr., zdravnik v Škofji Loki.
 3. „Adrija“, pevsko društvo v Barkovljah.
 4. Bleiweis Karol, dr., vitez Trsteniški, dež. poslanec v Ljubljani.
 5. Butalič Jakob, c. kr. sod. kanc. v Radovljici.
 6. Bežek Rupert, c. kr. beležnik v Tržiču.
 7. Bohinjec Peter, duhovnik na Vrhniki.
 8. Brinšek Ivan, trg. v Trnovem.
 9. Belec Anton, okr. bol. blag. v Šent Vidu pri Ljubljani.
 10. Bučar Fran, pos. v Kamniku.
 11. Berce Anton, župnik v Št. Lambertu pri Zagorji.
 12. Bradaška Fran, up. ravnatelj v Gradcu.
 13. Bralno društvo v Kostanjevici.
 14. Costa Anton, c. kr. rač. ofic. v Ljubljani.
 15. Candolini Vojteh, c. kr. sod. v p. na Ivaniših poleg Kostanjevice.
 16. Čitalnica v Gorici.
 17. „ Kranji.
 18. „ Mariboru.
 19. „ Postojini.
 20. „ Planini.
 21. „ Solkanu.
 22. „ Vipavi.
 23. „ Št. Vidu pri Ljubljani.
 24. „ Novem Mestu.
 25. „ Kamniku.
 26. Dekleva Josip, užitnin. rav. in pos. v Ljubljani.
 27. Dežman Fran, knjigovez v Ljubljani.
 28. Dolenc Hinko dr., c. kr. dež. sod. tajnik v Ljubljani.
 29. Druškovič Ignacij v Ljubljani.
 30. Dolenc Oroslav, svečar, pos. v Ljubljani.
 31. Dufle Jan, m. inženir v Ljubljani.
 32. Drenik Fran, gl. zastop. „Fongiere“ v Ljubljani.
 33. Druškovič Andrej, trg. in h. pos. v Ljubljani.
 34. Dragoš Niko, župan, dež. poslanec v Adlešičah.
 35. Dereani Jakob, trg. v Žužemberku.
 36. Dečko Ivan dr., odvet. kand. in dež. poslanec v Celju.
 37. Del. podp. društvo v Trstu.
 38. Elsbacher Andrej, trg. v Laškem trgu.
 39. Endlicher Avgust, m. hranič. blag. v Ljubljani.
 40. Franke dr., c. kr. avsk. v Ljubljani.
 41. Ferjančič Andrej dr., drž. pravd. nam., drž. in dež. poslanec.
 42. Faganelj Jos, stud. iur. v Podgori.
 43. Filipič Ljudevit dr. odvetnik v Celju.
 44. Ferfila Fran, pl. poslovodja v Gorici.
 45. Gutman Emil, c. kr. fin. prok. pristav v Ljubljani.
 46. Gnjesda Ivan, c. kr. prof. v Ljubljani.
 47. Gogola Ivan, c. kr. beležnik v Ljubljani.
- (Dalje prih.)

zapirajo s počeznimi vrati, katerih jedno krilo se čez dan na tla spušča, drugo pa navzgor zaviha in z veliko kljuko pod streho pričvrsti. V teh kolibah je razloženo mnogovrstno orijentalsko blago v pisanih škatljicah, kakor na pr. rudeče kape in rudeči čevlji, belo platno, križana kotunina, cevi, pipe, nožje, samokresi i. t. d., i. t. d. V sredi mej vso to šaro čepi na preprogi suhljat mož z dolgimi in visečimi brkami, s fesom na glavi in lulo v ustih. Ako pride kdo kaj kupit, ne gane se s svojega mesta, nego stegne z roko po prašano stvar, ali če jo ne more z roko doseči, tedaj vzame na pomoč še dolgo cev svoje lule in tako sname dotični predmet. Zanimivo je tudi pogajanje, ker je zelo kratko. Ako prodajalec ni zadovoljen s ponujeno ceno, pokima z glavo (to je po vzhodnih krajih znamenje zanikanja), tleskne z jezikom ali izpregovori stereotipni „jok“ (ne), ter položi blago zopet na prejšnje mesto.

Ravno takšne so tudi delalnice: obuvala, obleka, orodje in sploh vse se izdeluje pri odprtih vratih, tako da lahko vsakdo vse vidi. Tu pa tam je tudi kaka kavarna, na vse strani odprta, v kateri čepe okoli samovarov pušči možje in pijo počasi grenko kavo brez sladorja. Po ulici pa smukajo tje in sem ženske v vreči podobni obleki in čevljih

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 26. maja.

Iz državnega zborna.

V včerajšnji seji poslaniške zbornice je prišlo na vrsto neko jezikovno uprašanje, ki je bilo pa naglo rešeno. Ker je zadnjič češki poslanec Burkhardt govoril češki, bilo je v zapisniku samo to zaznamovano, a nič o zadržaji govorja. Poslanec Engel upraša torej predsednika, je li bi ne bilo mogoče nastaviti tudi češke stenografe? Na to je odgovoril predsednik Smolka, da ne more pritrdirti predgovorniku in da je že večkrat moral odbiti jenake želje, ker bi se sicer morali nastaviti stenografi še za osem jezikov, kar bi prizadevalo veliko stroškov in mnogo dela. Torej mora odkloniti to zahtevo. Ta odgovor ni našel odobreњa na klopeh Mladočehov, ki so bili nekoliko razburjeni. Trgovinski minister predložil je načrt zakona o prenaredbi Lloydove pogodbe. Poslanci Plener, Exner in Wrabetz prijavljajo predlog za ustanovitev delavskih zbornic z nekaterimi premembami. Richter in tovariši interpelujejo o zadevi preiskavanja živil in zdravstvene policije. Posl. Gregorec in tovariši stavijo predlog za ustanovitev poljedelskih zbornic. Razna sodišča zahtevajo dovoljenje za sodniško postopanje proti nekaterim poslancem. Stavile so se še nekatere interpelacije. Pri definitivni volitvi predsedstva bil je dr. Smolka voljen z 234 glasovi od 237 zopet predsednikom.

Češka razstava in Nemci.

Govorili smo že o veliki jezi Nemcev, ker je češka razstava navzlic demonstrativni neudeležbi na hujskanibl nemških industrijalcev uspela tako sijajno. Pri vsaki priliki kažejo to svojo jezo. Tako so malo, neznotno prasko mej nekaterimi dijaki in nekim severnim Nemcem napihnili v grozen „balon d'essai“, ki so ga spustili mej svet, ter kriče o slovanski nestrpnosti in surovosti. Stvar pa ni nikakor taka, kakor jo črtajo oni, ker sta prijavila Prokop Gregr in JUC. Čižek v „Politiki“ izjavo, v kateri stvar razjasnjujeta in se sklicujeta na sodniško preiskavo, ki bode dokazala resnico, da ona dva nista izzivala, nego bila izzivana po Nemcih, ki so psovali Čehe, na kater so ti reagirali.

Katoliški shod v Gradi.

V kratkem bode katoliški shod v Gradi. Osnovatelji bodo — vsaj tako se poroča — obrnili se do mestnega zastopa, da jim prepusti za prenočišča došlih obiskovalcev tega shoda, domobransko vojašnico. Radovedni smo, kako bode odgovoril mestni zastop Graški na tako prošnjo, če se bode res stavila do njega, kar se nam ne zdi prav verjetno.

Hrvatska regnikalna deputacija

imela je te dni svojo zadnjo sejo, v kateri se je poročevalca dr. Egersdorferja poročilo o pogajanjih in o zvršenih sklepih vprijetelo. To poročilo se bode tiskalo in razdelito mej člane sabora. Debata utegne postati posebno živahnja.

Vnanje države.

Rusko časopisje in kraljica Natalija.

Ruski časopisi se bavijo na odličnem mestu z zadnjimi dogodki v Belem gradu. „Novoje Vremja“ pravi: Dogodki, ki so se vršili pri iztiranju kraljeve matere, dokazujojo jasno, da skupščina, ko je storila dotični sklep, ni izvrševala „volje srbskega naroda“, nego se je dala voditi po onih skritih političnih nagibih, ki so bili tudi za vladu merodajni pri izvršitvi želje Milanove. Ne obsojamo regentstva niti ministerstva Pašičevega, ker so morda imeli tehtne razloge, da so tako ravnali, a v tem slučaju je skrajni čas, da svetu razkrijejo te razloge. Srbsko

z debelimi lesenimi podplati in z obrazom skoro popolnoma zavitim. Vse je oblečeno v slikovita pisana oblačila, ki so navadno s srebrom in zlatom na debelo obšita. Odkar spada Bar k Črnigori, viden je poleg fesov tudi mnogo črnogorskih kapic s srbskim N (Nikola, Nikica je ime sedanjemu črnogorskemu knezu) ter poleg zagorelih, bolj nizkih pomorskih trgovcev tudi vitke vojaške postave Črnogorcev. Posebno zanimajo tuja gosta zamržena okna, navadna na kakem izpohu (risalita), za katerimi se skrivajo turške krasotice in „bule“ (žene), tako da si jih v domišljiji mnogo lepše predstavljamo, nego so v resnici.

Sedanji Bar bil je do 1. 1877 le predmestje više gori na strmi planoti ležečega turškega mesta, ki je bilo obzidano in je imelo celo pet mošej. Okoli in okoli tega skalnatega gnezda se vidijo še sedaj velikanske utrdbe z razpadajočimi bastijami in stolpi. Le tu pa tam moli iz njih špranj začrnelo žrelo topove cevi, drugače je pa vse pusto in prazno. Povsodi se vidijo razpadajoča in razstreljena ozidja nekdanjih hiš, seveda brez streh, in mej njimi se vzdigajo vitki minoreti, ali jedva do polovice njih nekdanje višine. Vse nekdaj tako živo mesto je jeden sam kup ruševin in kamenja ter neprijetna tišina stiska obiskovalcu prsi, kakor bi se nahajal

ljudstvo ne odobrava takega postopanja, torej daljno molčanje ni umestno. Pravi prijatelji Srbije bodo nepristransko poslušali te razloge, dokler pa se ne ve zanje, ne more se smatrati iztiranje za državno potrebnost.“ Drugi listi pišejo mnogo ostreje.

Poset ruskega carja v Berolinu.

V Berolinu začeli so zopet raznašati govorico, da bode morda ruski car še letos posetil nemškega cesarja. Car bode praznoval 9. dan novembra na danskem dvoru v graščini Fredensborg v ožjem robinškem krogu svojo srebrno poroko, od tam bi se podal v drugi polovici novembra meseca v Berolin, če bi ga cesar Viljem v teku poletja povabil ali pa bi se podal v Potsdam in se udeležil dvorskih lovov. V Berolinu se smatra za prav verojetno, da bode cesar Viljem povabil carja na ta način.

Amnestija na Rusku.

Ruski carjevič končal je svoje morsko potovanje ter došel popolnoma zdrav v Vladivostok, kjer ga je sprejel generalni guverner baron Korf in oblastva. Ob prilikah, ko je prestolonaslednik zopet stopil na ruska tla v Sibiriji, izšel je cesarski ukaz, ki pomiloščuje razne izgnance in olajšuje njih kazni. Te milosti naj postanejo deležni oni, katere bodo dolični guvernerji priporočali in spoznali posebno vredne.

Italija in Francija.

Razmere med Italijo in Francijo se navzlic večkratnim prijaznim izjavam markija Rudinija nesodosti zboljšale. V nekem za Italijo jako važnem gospodarskem uprašanju, to je v zadevi francoskih diferencialnih tarifov proti Italiji, do zdaj francoska vlada ni pokazala volje, da bi se kaj spremenilo v dosedanjih neugodnih odnosajih. Tudi uprašanje zarad mej v afriških posestvih se med Italijo in Francijo ni približalo ugodni rešitvi in se je odložilo za nedoločen čas. Francosko časopisje začenja o italijanskih zadevah zopet pisati, kakor za časov Crispia, to je na nepriznaten način.

Tiskovni odnosi na Nemškem.

Zadnjič izdal je senat nemškega državnega sodišča razsodbo, vsled katere je tudi korektor odgovoren za vsebino časopisa. Zdaj segajo sodišči še dalje ter delajo tudi tiskarja odgovornega. Ko pa je nek tiskar hotel zabraniti neko notico v listu, ki se je tiskal pri njem, poklical je založnik sodišča na pomoč, ki je odločilo, da tiskar mora spregjeti dotično notico. Na to je tiskar odločil, da sploh ne bude več tiskal časopisa, če je z jedne strani odgovoren za vsebino, z druge pa ne more uplivati na zadržaj lista. A tudi s tem ni prodrl. Sodišča ga je primoralo, da tiska časopis. Ta slučaj se zdaj mnogo komentuje.

V spomin na komuno.

Kakor vsako leto, praznovala se je tudi letos obletnica Pariske komune iz 1. 1871. Na pokopališči Père La Chaise zbrala se je množica in je bilo čuti nekoliko burnih govorov. Sicer pa se je vsa stvar končala mirno in brez hrupa.

Delavsko gibanje v Belgiji.

Voditelji delavcev v Belgiji nemajo popolnega upliva na vse kroge. Tako rudarji v Charleroi nečejo pričeti dela, dokler se jim ne dovoli osemurni delavni dan in zvišana meza. V Bruselji nalepili so anarhisti po noči plakate, s katerimi pozivajo na humor in plenitev.

Izzeljevanje iz Italije v Ameriko.

V zadnjih štirih mesecih je po ameriškega konzula v Gibraltaru poročilo, katera je poslala v Novi York, došlo v Gibraltar 31 parobrodov, na katerih je bilo nad 20 000 italijanskih izseljencev za Ameriko. Tudi ameriški konzul v Neapolji je poročil svoji vladni, da se Italijani v velikem številu selijo v Ameriko. Vsak v Ameriko odhajajoči paro-

na kakem pokopališči. Nekdaj pa je to mesto smelo gledalo tjadoli na sinje morje, bilo je neužugljiva trdnjava Benečanov in pozneje mahomedanskega polumeseca.

Ko je 1. 1877 posredoval bivši naš minister zunanjih poslov, grof Andrássy, mež Črnogorci in Turki ter so morali poslednji iz dežele oditi, poslal je knez svoje zbrane vojake (seveda proti volji Andrássy) proti jugu nad Bar, da si Črnogora že vender jedenkrat pribori morsko nevesto. Kmalu so obkoličili Črnogorcev okoli in okoli nesrečno mesto ter se postavili na rtaste gore, po katerih more le njih vajena noge plezati. Kmalu so začeli metati vedno gostejšo železno točo na oblegance. Nad marsikatero hišo se je pokazal rudeči petelin in marsikateri Turek se je valjal v svoji krvi po razritih tleh. Že so bile cele ulice upeljene in razsute, a hrabri poveljnik mesta se je še vedno upajoč oziral proti vzhodu in pričakoval tako nujne pomoči od svojega cara. Res je bilo priplulo nekaj turških bojnih ladij, da bi osloboidle stiskano mesto, ali Črnogorci so tako krepko streljali z rta Volovice na nje, da so se kmalu zopet umaknile na giroko morje.

S. R.
(Dalje prih.)

brod je prenapolnjen. V mnogih okrajih spodnje Italije očita se, da se je število moških prebivalcev že zdatno znižalo.

Dopisi.

Z Gorenjskega 24. maja. [Izr. dop.] Čuditi se mora človek neutrudljivosti in lokavosti nekaterih vnanjih židovskih firm, katere kadar in kjer le morejo, delajo reklamo svojem blagu ter s tem izdatno škodujejo pošteni domači obrti in trgovini. V misilih so nam tu v prvi vrsti one trgovine iz Hrvatske in Ogerske, ki prodajajo vino in žganje v naše kraje. Te firme hočejo na vsak način izpodriniti domačo trgovino. Osobito naša gorenjska stran se leto za letom kar preplavlja s takim blagom, dasiravno imamo v obilici poštenih domačih trgovin. Mej vsemi že omenjenimi vnačnimi trgovinami pa je ni menda silneje, nego je trgovina vina in žganja, žida „Schwarz“ v Varaždinu na Hrvatskem. Tej hiši ni zadosti, da pošilja na vse strani svoje zastopnike, ki ponujajo njeno blago kot Čič svoj jesih, razpela je sedaj še drugo mrežo. Poslužuje se namreč organov deželnih naklade na opojne pijače na Kranjskem. Več teh ljudij vrši sedaj poleg svoje dacarske službe še posel agenta te trgovine, razume se da proti primerni odškodnosti, ki se ravna po množini prodanega blaga. Nam sicer ni namen komu škodovati ali ga pripraviti v neprilike, vendar si usojamo staviti primerno opazko in vprašanje, ali se strinja posel deželnega dacarja ob jednem z agenturo tuje židovske firme? Je li prav, da organi poslujoči pri napravi, podrejeni deželnemu odboru, pomagajo izpodrivati domačo trgovino in obrt, ter širiti vedno razstoči upliv židovstva proti kateremu nam je biti vedno opreznim? — Ali morejo biti taki organi, kadar treba, tudi strogi s strankami, ko jih veže na nje trgovsko prijateljstvo? — Javno mnenje naj odgovarja samo, imamo li prav ali ne, da protestujemo proti takemu maločastnemu poslu deželnih naklade organov!

—sl.—

Iz Zagorja za Savo 24. maja. (Našega Sokola izlet.) Na binkoštni ponedeljek zjutraj ob $\frac{1}{2}8.$ uri zbral se je Sokol pred hišo staroste, od koder je korakal z godbo in z zastavo v Šent Jurij. Raz hiše mimo katerih je korakal, visele so cesarske in narodne zastave in strel topičev ga je spremljeval takorekoč celo pot. Slavoloke s krasnimi napismi postavili so vrlim rodoljubji Bajcar, Belčič, Eibensteiner in Humer.

Ob $\frac{3}{4}10.$ uro prikorakal je v Št. Jurij, kjer ga je pričakovalo toliko ljudstva, da so stari ljudje rekli: toliko ljudi pa še ni bilo nikoli v naši vasi. Ob 10. uri šel je Sokol k sv. maši, katero je daroval z 2 blagoslovoma visokočastiti župnik v pokoji, gosp. Jeršič, stregla sta mu brata Steiner in Poljšak. Po sveti maši podal se je Sokol k obedu v gostilno gospoda Humerja in od tam ob $\frac{1}{4}3.$ v toplice gospoda Prašnikarja, kjer se je vršila telovadba in so pevci s spremljevanjem godbe zapeli pesem „Domovini“ potem pa so se ustopili skupaj pod zastavo, da jih je fotograf fotografoval. Ob $\frac{1}{2}5.$ uri vrnili se je Sokol zopet k gosp. Humerju, tam se je starosta zahvalil ljudstvu na prijaznem vsprejemu, vrlim rodoljubom od Sv. Lamberta, Vač, Čemšenika in Trojan pa na podpori za društveno zastavo ter jih ob jednem prosil, da blagovolé tudi v bodoče društvo ohraniti svojo naklonjenost in sploh pomagati pri narodnem delovanju; — kar so z burnimi „živoklici“ oblubili!

Ob 5. uri odšel je Sokol od Št. Jurija ter došpel ob 6. uri na Loke, kjer ga je zopet pričakovalo mnogo ljudstva. Ostal je ondu do 7. ure v gostilni gosp. Eibensteinerja. Starosta Medved se je zahvalil zbranim na skazani ljubezeni do društva in navdušenja za narodni napredok, gosp. Lozej pa je spodbujal krasni spol k podpori pri narodnem delovanju. Gromoviti živoklici so zadoneli iz grl vseh, ko je Sokol nastopil pot proti domu, kamor je došel ob 8. uri zvečer. Pred hišo staroste zavila se je zastava, katero je zastavonosec prenesel v sobo za to odločeno.

Ko je potem godba še nekaj časa svirala in so doneli živoklici, so se razšli društveniki in mnogi družih, katerim se je na lici brala ljubezen do društva in naroda slovenskega, kateremu pomagati po svoji moći je nas vsakaterega sveta dolžnost.

Tako je končala zadnja točka slavnosti blagoslovljenja društvene zastave, slavnosti, na katero

smo se vse zelo veselili in katera nam bude ostala vedno v spominu!

Domače stvari.

— (Družba sv. Cirila in Metoda) je prejela po gosp. Ptujskem kapelanu čast. P. Alfonzu Svetu sveto 10 forintov, koje je gosp. posiljal nabral pri sv. Trojici v Halozah dne 3. t.m., ko so znanci in prijatelji praznovali 70letnico preč. g. župnika o. Škendra Soviča. — Da se spominjate Slovenci, kot ob žalostnih tako ob veselih prilikah, smotra naše družbe — zato častno priznanje in domoljubna Vam zahvala!

Vodstve družbe sv. Cirila in Metoda.

— (Gosp. Ivan Perdan,) trgovec, drugi predsednik trgovinski zbornici v Ljubljani itd., je podaril podpornemu društvu za slovenske visokošolce na Dunaju 50 goldinarjev ter postal društveni ustanovnik. Iskrena mu zahvala! Dalje so podarili istemu društvu gospodje: Dr. Benjamin Ipavec, primarij v Gradci, 5 gld.; dr. France Lampe, prof. theolog. v Ljubljani, 5 gld.; in J. Marzidovšek, vojaški kapelan v Gradci, 5 gld. Vsem tem vrlim rodoljubom izrekamo najtopiejšo zahvalo v imenu odbora tega društva.

— (Iz pred sodišča.) Klerikalna agitacija pri poslednjih mestnih volitvah bila je zopet danes predmet obravnavi pred sodiščem. G. Fran Babnik, posestnik v Bizaviku, tožil je svojo sorodkinjo Mino Babnik zaradi razžaljenja časti, ker mu je pred množimi pričami očitala, „da je volil liberalne kandidate le zato, ker mu je Elija Predovič oblubil tri voze gnoja zastonj, da je volil za antikrista, za drugo vero.“ Mnogo prič potrdilo je, da je Mina Babnik govorila te razžaljive besede, katere je morda posnela iz Kalanovega glasila in obsojena je bila Mina Babnik na tri dni zapora. „Slovenec“, ki je tudi nekaj besedičil o vozovih gnoja, naj to obsodbo vzame na primereno znanje.

— (Odvetniška zbornica kranjska) imela je v soboto svoj redni občni zbor. Na dnevnem redu so bile mej drugim dopolnilne volitve in so bili v odbor izvoljeni gg.: dr. Fran Munda in dr. Robert pl. Schrey, namestnikom dr. Karol Ahazizh. V disciplinarni svet bili so izvoljeni gg.: dr. Valentin Štempihar, dr. Makso plem. Wurzbach, namestnikom dr. Fran Stor.

— (Poročil) se je g. Josip Anton grof Barbo, graščak v Rakovniku na Dolenjskem, z gospodično Razo Marijo grofico Sternberg.

— (Občni zbor prostovoljnega gasilnega društva Ljubljanskega) vršil se je v nedeljo ob 9. uri zjutraj ob navzočnosti 90 članov v magistratni dvorani. Stotnik Doberlet izražal je v svojem pozdravu željo, naj bi vladala lepa sloga in ljubezen mej člani in potem naznani, da se bode gasilno društvo takoj po končanem občnem zboru skupno udeležilo ustanovne slavnosti gasilnega društva v Spodnji Šiški. Iz poročila odborovega je razvidno, da je isti v prvi vrsti deloval na to, da je pripravil gasilno orodje novemu, po Ljubljanskem vodovodu predrugačenemu položaju primerno. Treba je bilo preskrbeti novih trdnih cevij, ki vzdrže velik pritisk. Po obširnih obravnavah in natančnih poskušnjah z raznimi cevimi, naročil je odbor pri tvrdki Kolsch v Gradeči 500 metrov cevij, tako da je društvo sedaj izvrstno preskrbljeno. Stale so cevi z vsem skupaj nad 800 gld., katere je društvo, ker ni moglo stvari odlašati in so stare cevi večinoma popokale, plačal iz svoje blagajnice, a prosil mestni zbor za podporo, katera prošnja doslej še ni rešena. Zaradi boljšega naznanjevanja požarov prosil je odbor mestni magistrat, naj bi se postavili avtomati za ogenj (Feuerautomaten), zvezali s stanovanji poveljnikov itd. Upršanje, kje naj bi se zidalo osrednje skladische (depozitorij), razpravljal je odbor in v ta namen izvolil pododsek, obstoječ iz stotnika, poveljnikov treh oddelkov gasilnega društva, gg. Ahčin, Gerber, Schantel, in mestnega inženjerja g. Hanuša,

kateri bi do prostor (najbrže tik vrta deželnega dvorca, v Vegovi ulicah) določili, dotični načrt napravili in potem predložili mestnemu magistratu. Uvod štelo je Ljubljansko gasilno društvo 109, kateri so se pridno vežbali, kajti imeli so vkupe 25 posamičnih in skupnih vaj. Tridesetkrat je bilo društvo klicano k večjim ali manjšim požarom. Umrlo je 6 društvenikov. Poročilo se odobri. Blagajnik g. A. C. Ahčin poroča o denarnem stanju. Dohodkov je bilo preteklo leto 3249 gld., prebitka 130 gld. O podporniški zalogi poroča blagajnik

g. Rüting. Imela je 1330 gld. dohodkov, prebitka 490 gld. Premoženje podporniške zaloge iznosi 6400 gld. papirne rente in 490 gld. gotovine. Oba računska zaključka se po nasvetu načelnika računskih preglednikov, Leitgeba, odobré in se izreče blagajnikom zahvala. Pravila podporniške zaloge se po nasvetu odborovem prenaredé. Bolniki dobivali bodo mesto 13 tednov, kakor doslej, dvajset tednov po 50 kr. na dan. Isto tako dobivali bodo dvajset tednov po 70 kr. na dan gasilci, ki se pri požaru ali v službi sploh ponesrečijo, razven tega sme pa odbor dovoliti še posebno podporo. Predlog, kateremu je ugovarjal g. Mikeš, obveljal je z vsemi proti 17 glasom. Kot zaupni mož v odbor izvoli se g. Koler; za pregledovalce računov pa gg.: Furlan, Leitgeb in Lerch, na kar se zborovanje sklene.

— (Iz Celja:) „Celjski Sokol“ napravi v nedeljo zadnjega majnika popoludne izlet k Petraku pri Št. Petru v Savinjski dolini. Zvečer je plesna veselica kluba biciklistov „Celjskega Sokola“ pri gosp. Hausenbichlerji v Žalcu. Sodeluje Šmarjška godba. Dohodek namenjen je za zastavo „Celjskega Sokola“. K mnogobrojni udeležbi vabi odbor.

— (Vabilo.) Podružnica sv. Cirila in Metoda za Kotmaroves in okolico bodo imela na lepo nedeljo dne 31. maja 1891, ob 4. uri popoludne pri „Podstražniku“ blizu Zakamna pri Celoveci svoj zbor po sledenem dnevnem redu: 1.) Pozdrav načelnikov. 2.) Slučajni govor in nasveti. 3.) Upisovanje udov. 4.) Volitev zastopnikov za glavno skupščino. Po zborovanju petje in prosta zabava. O lepem vremenu na prostem. Prijazno vabi vse ude, kakor tudi rodoljube in vse prijatelje te družbe načelninstvo.

— (Prostovoljno gasilno društvo v Kamniku) priredi na korist društva kegljanje na dobitke na „ruskem kegljišču“ v narodni gostilni pri g. Jos. Fajdigi. Začetek kegljanja prihodnji četrtek 28. t. m. in konec 29. junija. Tri serije bodo stale 10 krajcarjev. Dobitki bodo: I. e. kr. cekin, II. trije, III. dva, IV. jeden goldinarski tolar, V. šaljiv dobitek. K obilni udeležbi vabi prav uljudno odbor.

— (Hrošči.) Tudi na Koroškem je sila veliko hroščev. V občini Kriva Vrba pokoučali so solarji v prvih 10 dneh t. m. nad jeden milijon hroščev, ki tehtajo nad 11 stotov ali bi merili kacih 27 hektolitrov. Občinski svet dovolil je marljivim solarjem nagrade 10 gld.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Beligrad 25. maja. Uradni list objavlja umirovljenje mestnega načelnika Beligrajskega, Todorovića in policijskega nadzornika Padlovića zaradi dogodkov pri iztiranji kraljice Natalije. Ob jednem je žandarmerijski major Marković službe odstavljen.

Jassy 25. maja. Kraljica Natalija došla semkaj in se odpeljala dalje v Odeso. Konzul Giers in policijski načelnik spremjal sta jo v Ungheni.

Atene 25. maja. Veliki knez Juri do spel je na parobrodu „Kormilov“ semkaj. V Piveji vsprejela ga je kraljeva obitelj.

Pariz 25. maja. Freycinet, odgovarjajoč na interpelacijo, rekel: Turpin in Tripontnet sta zaprta na podlagi zakona proti vohunstvu. V vojnem ministerstvu ni nič ukradenega. Objavljeni načrti neso pravi. Melinit je le neznan del razstrelne tvarine. Vojne uprave tajnost se ne more ukrasti. Po svojem oboroženji ne zaostaje Francoska za nobeno državo. Ne treba se torej vznemirjati zbok dozdevne tativne.

London 26. maja. „Times“ so se s pristojne strani obvestile, da je vest o poroki carjeviča s hčerjo kneza črnogorskoga popolnoma neresnična.

London 26. maja. Izjava tvrdke Armstrongove pravi, da je Turpin pri pogajanji rekel, da ima popolno pravico prodati melinit. Francoska vlada je glede melinita pozneje ukrenila važna zboljšanja, katera so Turpinu neznana.

London 26. maja. „Standard“ brzjavlja se iz Šangaja: Množica ulomila v krščanske misijonske hiše v Nankingu in je oropalna. Najbrže so tajna društva ljudstvo nahukala preganjati kristjane.

Razne vesti.

* (Graški tehniki v Bosni.) Te dni došla bode v Sarajevo mala družba dijakov Graške tehniki, ki so na potovanji pod vodstvom svojih učiteljev Heyneja in pl. Gabrielya. Mej drugimi stvarmi ogledati hoté tudi natančno vodovodne naprave.

* (Nesreča pri dirki.) Pri veliki vojaški dirki na Dunaji ponesrečila sta vsled padca poročnik grof Clam-Martinic in nadporočnik grof Merveldt. Prvi pretresel si je možjane in je ranjen na nosu, drugi ranjen je na glavi, a le bolj lahko, da se je lahko sam odpeljal domov. Grof Clam-Martinica poškodovanje je bolj nevarno in so ga odvedli v bolnico.

* (Miguel Lopez,) izdajica nesrečnega cesarja Maksimilijana v Queretaru, umrl je te dni v Meksiku, kakor se poroča iz Pariza.

(Kraljevsk sin kot atlet.) Grški princ Georgios, ki zdaj spremlja ruskega carjeviča in je posredoval, kakor znao, pri zadnjem atentatu ter odbil napadalca, je baje kako krepek mladenič. V mornarskem življenju, za katero ima posebno veselje, si je še posebno ukreplil že od narave izredno telesno moč. Po končanih vajah, katerih se je udeležil v dansi mornarici, postal je pravi atlet. Kakor najbolji pomorščak pleza na najvišje jambore in se udeležuje vseh vaj kakor navadni pomorščaki. Princ je star še le 22 let, torej za leto mlajši od ruskega carjeviča.

(Nesreča na železnici,) ki se zadela vlak, kateri je vozil cirkus Carré-a, spada mej največje, ki so se dogodile v zadnjih letih na Nemškem. Zakrivila sta jo železniški uradnik, ker je dal znamenje za prosto uvoženje, in pa strojvodja osobnega vlaka, ki ni dosti hitro ustavil vlaka. Uradnika so takoj zaprli, proti strojvodji se bode pričela kazenska preiskava. Vagon, v katerem se je vozil g. Carré s svojo rodbino je bil popolnoma razdrobljen. Sopogo njegovo izvlekli so pozneje mrtvo z razbito glavo. Carré sam in jedna hčer sta ranjena, tudi druge osebe istega voza so vse ranjene. Vodjo vlaka in sprovodnika našli so mrtva na tenderji. Kontrolorju je glavo odtrgalo popolnoma od telesa. Vozje s konji neso poškodovani. Od osebnega vlaka ni nikdo poškodovan.

(Redkost.) Na Solnograškem našli so na neki graščini v shrambi, kjer je spravljeno razno poljedelsko orodje odrezano leskovko, kakor jih rabijo za podporo peščenih sit, ki je bila pogna 60 mladih očes.

(Atentat soproga na svojega soproga.) V Wiesbadenu ustrelila je na tam bivajočega angleškega generala O'Neill-a njegova ločena soproga trikrat z revolverjem na javni ulici ter skušila potem umoriti samo sebe. General je ranjen.

(Nabiralec poštnih znakov kot ženin.) Na otoku Mavričijskem izhajajoči „Moniteur“ imel je nedavno naslednje naznanilo: „Nabiralec poštnih znakov, posestnik zbirke 12.544 znakov, želi vzeti v zakon damo, ki je marljiva nabiralka in ima modro Mavričijsko Penny-znamko od l. 1847.“ — Ker je omenjena znamka tako redka, da zanje nabirali plačujejo do 2000 gld., je ponudba nabiralca znamk nekako čudna.

(Maščevanje v dovcu.) Čudna dogodba pripetila se je nedavno v Peterburgu. Nek zdravnik zdravil je soproga necega Peterburžana. Ko je že vse poskusil, a brez uspeha, zapisal je neko krepko zdravilo ter obečal soprogu, da bode gotovo pomagalo. Drugi dan umrla je žena. Vdovec, ki je bil preverjen, da mu je žena umrla le vsled krepkega zdravila, sklenil je, da se maščuje nad zdravnikom, ter je to tudi storil na čuden način. Obesil je recept nesrečnega zdravila na križ nad grobom svoje žene. Vsakdo je torej lahko čital zdravilo, na katerem je umrla in ime zdravnika, ki je jo zapisal. Zdravnik, ki je v tem videl zlobno nakano, tožil je zarad žaljenja časti in bode stvar prišla pred sodišče.

Anatherinova ustna voda in zobni prašek — hrani usta, krepča čeljustno meso ter odpravlja slabo sapo iz ust.

Jedna steklenica ustne vode velja 40 kr.; jedna škatljica zobnega praška 20 kr.; 12 steklenic 4 gld.; 12 škatelj samo 2 gld. (81—66)

Lekarna Piccoli, „pri angelju“, v Ljubljani, Dunajska cesta. Naročila se izvršujejo z obratno pošto proti povzetju zneska.

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četr leta 1 gld. 15 kr.

Tujci:

25. maja:

Pri Mallié: Weckbecher, Reich, Hausner z Dunaja. — Deiner iz Linca. — Mussina, Jug, Masinović iz Zagreba. — Jany iz Trsta. — Arlt iz Dražan. — Wendland iz Gorice. — Schegula iz Novega Mesta. — Vičič iz Postojne. — Sauer iz Velike Kaniže. — Luksch, Demel, Manhardt iz Gradca.

Pri Sloenu: Ohme, Morgenstern, Weiss, Klinger, Salzman, Herz, Plan, Pollack, Kantor, Beck, Zeitmacher z Dunaja. — Pešec, Schediwy iz Gradca. — Pernikavc iz Brna. — Spitz iz Pečuha. — Vidrič iz Zagreba. — Goločnik iz Kranja. — Weimer iz Budimpešte. — Lavrič iz Planine. — Gerbac z Reke. — Dr. Storcher iz Trbiža. — Hieng iz Rakeka. — Werli iz Cerknice. — Knaflč iz Trbovelja.

Umrli so v Ljubljani:

24. maja: Janez Andolšek, delavčev sin, 4 meseca, Cesta na Loko št. 11, katar v črevih.

25. maja: Ana Perlos, hišnega posestnika hči, 17 let, Kolodvorške ulice št. 39, jetika.

V deželnih bolnicah:

25. maja: Emilia Kavčič, učiteljeva hči, 16 let, Tuberculosis.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močnina v mm.
25. maj	7. zjutraj	731.6 mm.	11.0° C	sl. vzh.	jasno	0.00 mm.
	2. popol.	729.9 mm.	21.6° C	sl. svz.	jasno	"
	9. zvečer	729.6 mm.	14.2° C	sl. jzh.	jasno	"

Srednja temperatura 15.6°, za 0.2° pod normalom.

Izkaz avstro-ogerske banke

z dne 23. maja 1891.

	Prejšnji teden
Bankovcev v prometu	397,524.000 gld. (— 6,621.000 gld.)
Zaklad v gotovini	243,956.000 " (— 128.000 "
Portfelj	145,100.000 " (— 3,976.000 "
Lombard	19,411.000 " (+ 57.000 "
Davka prosta bankovčna rezerva	49,631.000 " (+ 4,983.000 "

Dunajska borza

dné 26. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 92.25	—	gld. 92.30
Srebrna renta	92.10	—	92.10
Zlata renta	111.—	—	110.80
5% marčna renta	102.35	—	102.40
Akcije narodne banke	995—	—	995—
Kreditne akcije	298.50	—	298.25
London	118.05	—	118.05
Srebro	—	—	—
Napol.	9.34	—	9.34
C. kr. cekini	5.55	—	5.56
Neunske marke	57.72 1/2	—	57.75
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133 gld.	— kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	183	—
Ogerska zlata renta 4%	104	—	50
Ogerska papirna renta 5%	101	—	25
Dunavske reg. srečke 5%	100 gld.	120	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/4% zlati zast. listi	115	—	75
Kreditne srečke	100 gld.	185	75
Rudolfove srečke	10	20	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	157	25
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	240	—	—

Isče se mladenič

popolnoma zmožen slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi. Več pove iz prijaznosti upravnosti „Slovenskega Naroda“. (439—3)

Notarski kandidat

s 3 1/2 letno legalno prakso, isče službe pri notarji ali odvetniku. — Prijazni predlogi: Francetu Čuk-u v Celji. (431—4)

Vabilo na XIV. občni zbor.

Ljubljanskega društva za vzdrževanje

dijaške in ljudske kuhinje

OBČNI ZBOR

bode (446—2)

v ponedeljek dne 1. junija 1891. leta

ob 6. uri zvečer

v društvenih prostorih (v starem strelšči)

z nastopnim vsporedom:

1.) Poročilo o društvenem delovanju; 2.) Blagajnikovo poročilo; 3.) Poročilo pregledovalcev računov; 4.) Volitev upravnega odbora; 5.) Posamezni predlogi.

Društvenike in podpornike zavoda vabi k občnemu zboru najljudnejše

odbor.

Izvrsten, belokranjski

brinjevec

4 leta strar (za pristnost se jamči), v literiskih buteljah po 1 gld. 60 kr., v zabojih po 25 steklenic (steklenica 1/4 litra) 50 gld. — priporoča (445—2)

A. Lackner v Črnomlju.

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani prodajajo se

Jurčičevi zbrani spisi

po znižani ceni.

1. zvezek: Deseti brat. Roman.

2. zvezek: I. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz 15. stoletja domače zgodovine. — II. Spomini na deda. Pravilice in povedi iz slovenskega naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi polharji. Črtice iz življenja našega naroda. — IV. Spomini starega Slovenca ali črtice iz mojega življenja.

3. zvezek: I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobila. Izvirna povest iz časov lutrovsko reformacije. — III. Dva prijatelja. — IV. Urban Smukova ženitev. Humoristična povest iz narodnega življenja. — V. Golida. Povest po resnični dogodbi. — VI. Kozlóvska sodba v Višnji Gori. Lepa povest iz stare zgodovine.

4. zvezek: I. Tihtapee. Povest iz domačega življenja kranjskih Slovencev. — II. Grad Rojnine. Povest za slovensko ljudstvo. — III. Klošterski žolnir. Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. Dva brata. Resnična povest.

5. zvezek: I. Hči mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska povest iz 15. stoletja. — II. Nemški vélpet. Povest. — III. Šin kmetskega cesarja. Povest iz 16. stoletja. — IV. Lipe. Povest. — V. Pipa tobaka. Povest. — VI. V vojni krajini. Povest. — VII. Telčje pečenka. Obraz iz našega mestnega življenja. — VIII. Bojim se te. Zgodovinska povest. — IX. Ponarejeni bankovci. Povest iz domačega življenja. — X. Kako je Kotarjev Peter pokoril kralj, ker je krompir kradel. — XI. Črta iz življenja političnega agitatorja.

7. zvezek: I. Lepa Vida. Roman. — II. Ivan Erazem Tatembah. Izviren historičen roman iz sedemnajstega veka slovenske zgodovine.

8. zvezek: I. Cvet in sad. Izviren roman. — II. Bela rata, bel denar. Povest.

9. zvezek: I. Doktor Zober. Izviren roman. — II. Mej dverima stoloma. Izviren roman.

Zvezek po 60 kr., eleg. vezan po 1 gld. Prodajajo se v

(37—56) „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani,

Gospodske ulice 12. Gospodske ulice 12.